

РУСЕНСКА НАРОДНА ОПЕРА

К 78/Д 96

120000868792

Васили

Франческа и римани
Евдот мандарин

РУСЕНСКА НАРОДА ОПЕРА

ФРАНЧЕСКА ДА РИМИНИ

балет в едно действие по музика на П. И. Чайковски

ЛИЦА:

ФРАНЧЕСКА — дъщеря на Гуидо да Полента — Н. Руменин
Джанчотто Малатеста — владетел на Римини — М. Дамянов
Паоло — негов брат — Т. Тодоров, Д. Гайдаров

ЧУДНИЯТ МАНДАРИН

балет в едно действие от Б. Барток

ЛИЦА:

МОМИЧЕТО	М. Стамболова, М. Шопова, Н. Петровска
Триме вагабонти (скитници)	Ат. Недев, П. Любенов, Ст. Георгиев, Хр. Христанов, Т. Иванчев
Студент	К. Койнаков, К. Крачунков
Кавалер	Ц. Крачунков, Хр. Христанов
Мандаринът	Д. Гайдаров, Т. Тодоров

КАРНАВАЛ В КУБА

хореографическа картина — музика от Дж. Гершуин

Участвува целият балетен състав.

Постановка: П. ЛУКАНОВ, диригент: Ал. ВЛАДИГЕРОВ,
проектант на декори и костюми: Н. ХРЕННИКОВА — худож-
ник от Московския оперетен театър, репетитор: Л. Драгулева —
Луканова, корепетитор: Цв. Малджиева, концертмайстор: Ал.
Томов, худ. изпълнител: Хр. Арнаудов, театърмайстор: Т. То-
доров, пом. режисьори: М. Киселова и Ем. Манов, тапицер: Д.
Хвърчилков, зав. шив. ателиета: Ал. Димова и М. Колев, зав.
дър. ателие: Ст. Василев, зав. худ. осветление: Ц. Сокеров,
гримьор: В. Нанчев, фризури: Г. Ангелова, перукар: Г. Ламбев.

РУСЕНСКА НАРОДНА ОПЕРА

ФРАНЧЕСКА ДА РИМИНИ

Балет в 1 действие

по музика на П. И. Чайковский

ЧУДНИЯТ МАНДАРИН

Балет в 1 действие

от Б. Барток

КАРНАВАЛ В КУБА

Хореографична картина

по музика от Джордж Гершвин

(Кубинска увертюра)

Постановка на Петър Лукамов

Диригент Ал. Владигеров

Проектант на декорите и костюмите

Наташа Хреникова

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868792

448802

Ал. Владигеров

Н. Хренникова

П. Луканов

СЪДЪРЖАНИЕ НА БАЛЕТИТЕ

ФРАНЧЕСКА ДА РИМИНИ

Романтичната легенда за любовта на Франческа и Паоло е намерила широко отражение във всички видове изкуства. Най-ранното художествено възплъщение тази легенда намира в творчеството на италианските поети от възраждането: Данте, Петрарка, Бокачио, в италианските трагедии на Силвио Пелико и Габриеле Данунцио, в немската драма на Паул Гейзе, в оперите на Андроас Тома, Направник, Рахманинов и симфоничната фантазия на Чайковски „ФРАНЧЕСКА ДА РИМИНИ“.

В основата на тази легенда лежи исторически достоверен факт. Между Гуидо да Полента — владетел на Равена и фамилията Малатеста в Римини съществувала стара вражда. За да се премахне тя, двете фамилии решили да свържат в брак красавицата Франческа — дъщеря на Гуидо, с Джанчото Малатеста. Но тъй като се опасявали, че Франческа не ще се съгласи да се ожени за свирепия, с безобразна външност Джанчото, то прибегнали към хитрост. Красивият и млад Паоло — по-малък брат на Джанчото, изпратили в Равена да поиска ръката на Франческа. В нейното сърце се запалва ис-

крена любов към Паоло. Неподозирайки коварството, тя му дава своята ръка. Но разбрала измамата, дълбоко оскърбена, тя още по-силно се предава на своята любов към Паоло. Джанчото, предупреден от слугата си за измяната на Франческа, се завръща неочаквано в Римини, втурва се в стаята ѝ и се устремява към Паоло с изваден кинжал. Франческа се хвърля между тях и кинжала пронизва сърцата и на двамата.

В симфоничната фантазия на Чайковски, послужила за основа на балетния спектакъл, изложената фабула е намерила по-дълбока разработка. Със голям замах са изградени основните образи, дадени на един динамичен фон, напомнящ картини от дантевия ад. Това е накарало балетмайсторът да използва един своего рода хореографичен хор от сенки, които в хода на действието бележат ту колебанията на съвестта, ту изблика на милосърдие, ту вихъра на обгарящото адско възмездие.

ЧУДНИЯТ МАНДАРИН

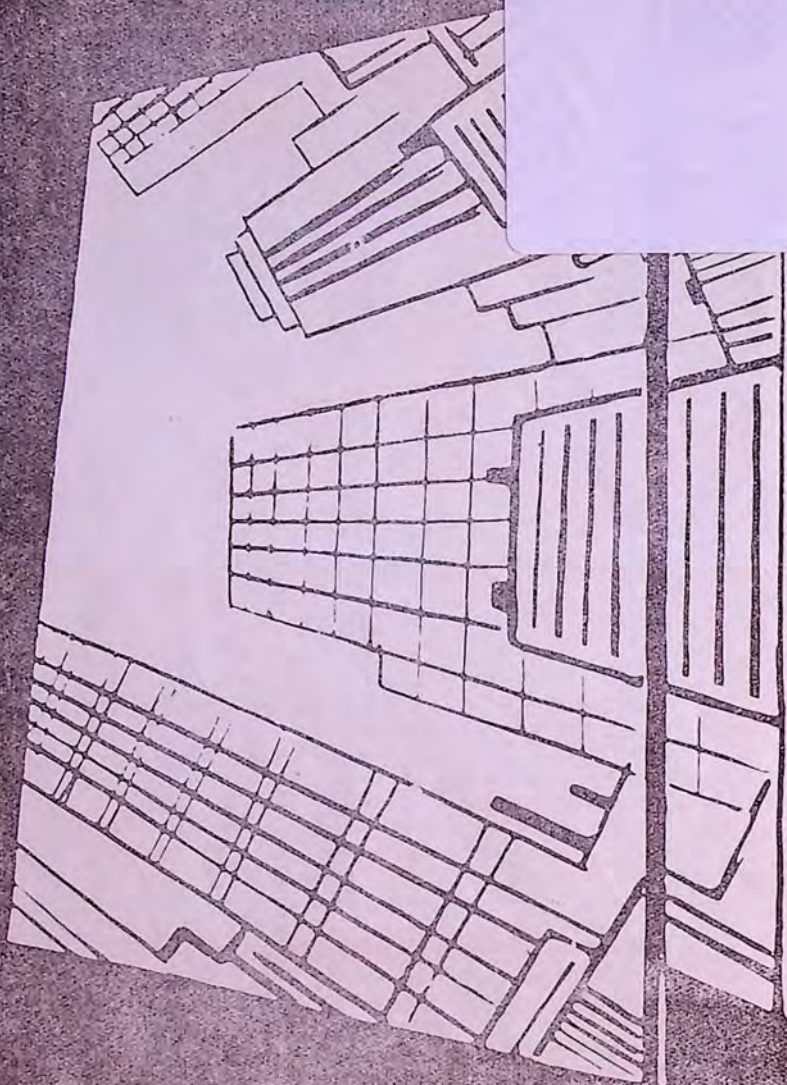
В един от големите западни градове трима вагабонти (екитници) принуждават една девойка да примамва минувачи, които след това те ограбват.

Останала сама в стаята, девойката с болка разкрива пустиотата и безсмислието на своя живот.

Влизат тримата вагабонти, които грубо я изхвърлят на улицата да привлича минувачите. Но под мръсното покривало на чувствеността, чистотата и невинността на един млад студент запалват в моминското сърце светли пламъци на едно хубаво чувство. Студентът няма пари и затова вагабонтите потъпкали чувството на момичето, го изхвърлят, както са изхвърлили преди това и един стар и досаден кавалер.

Но идва трети — един мандарин, който знае как попаднал в лабиринтите на големия град. Мандаринът стои на прага и нато вкаменен, с втренчени очи, смъртно сериозен, гледа момичето. Страх обзема момичето, но вагабонтите го принуждават да танцува пред него и да го примамва.

Мандаринът стои неподвижен и неподвижността му поражда неописуемо напрежение на фона на проблясващите и трептящи светлини, сред шума на пулсиращия неспокоен

град. В отговор на примамния замайващ танц на момичето, в мандарина се отприщва жарка страст и в развихрен танц той се впуска подир уплашената бягаща девойка. След едно стремително преследване, той я хваща, но в този момент тримата вагабонти излизат от своето прикритие, хващат мандарина, ограбват го и го одушават. Но надмогналата смъртта страст на Мандарина го връща в живот. Вагабонтите отново го промушват, обесват го, три пъти го убиват, но мандаринът не може да умре — съживява го стремежът му към голямото силно чувство.

В сянката на смъртта се пробужда и влечението на девойката към странния гост. Тя се съюзява с него против убийците и така нейната поругана любов се прочиства чрез огъня на непреодолимия порив на страстта — по-силна и от трикратната смърт. Внезапно пламналото истинско влечение, израства като могъщ контраст на оная любов, превърната в стока за продаване. Целият балет „Чудният мандарин“ звучи като странна импресия от прибуления в сянка живот на големия западен град.

В края на балета побеждава не убийството, а убитото, но непобедено човешко чувство.

КУБИНСКА УВЕРТЮРА

„Кубинска увертюра“ Дж. Гершуин написва през 1934 г. Повод за това му дава едно негово гостуване в Хавана. Уморен той се прибрал в хотела си, но огромна тълпа негови кубински почитатели се събрала под прозореца му с доброто желание да изрази своите топли чувства към него в една серенада.

Към тази завладяваща музика Гершуин неможал да остане равнодушен и поканил музикантите в своята стая, където малката серенада се превърнала в истински концерт. По-късно ритмите и мотивите изпълнени пред него, стават основа на неговото произведение „Кубинска увертюра“.

Като хореографична картина „Кубинска увертюра“ представява откъс от карнавал (от стотици години в Куба ежегодно се провежда национален карнавал — това е едно от най-големите народни празненства) с много танци, феерични шествия, с богата по мелодичност и ритми музика.

